

Sygn. akt III KO 22/22

## ZARZĄDZENIE

Dnia 23 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

Dnia 23 marca 2022 r., Sędzia SN Eugeniusz Wildowicz, po zapoznaniu się z pismem A. G., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego w sprawie III KK 366/19, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020 r.

**stwierdzam, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego powyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).**

### UZASADNIENIE

A. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 7 maja 2018 r., sygn. akt II K (...), zmienionym w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt XI Ka (...).

Obrońca skazanego złożył kasację od wyroku Sądu odwoławczego, która postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020 r. została oddalona jako oczywiście bezzasadna. W składzie Sądu Najwyższego zasiadał wówczas SSN Antoni Bojańczyk, powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Dnia 16 października 2021 r. A. G., powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, złożył do Sądu Najwyższego „wniosek o

ponowne rozpoznanie sprawy o sygn. akt III KK 366/19 przez legalnie powołanych sędziów oraz wydanie nowego wyroku przez właściwie obsadzony skład orzekający Sądu Najwyższego”. Pismo to zostało zarejestrowane jako wniosek o wznowienie postępowania karnego.

Zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2022 r., sygn. akt III KO 85/21, upoważniony Sędzia Sądu Najwyższego uznał powyższy wniosek za bezskuteczny ze względu na uchybienie przez skazanego terminowi do uzupełnienia braku formalnego wniosku w postaci braku podpisu.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 23 lutego 2022 r., sygn. akt III KZ 10/22, uchylił to zarządzenie i przekazał wniosek skazanego o rozważenie możliwości wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego do rozpoznania.

Traktując wniosek skazanego jako sygnalizację wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu, który postanowieniem z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt III KK 366/19, oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną stwierdzić należy, że wniosek ten jest niedopuszczalny.

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt III KK 366/19, o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, nie należy bowiem do kategorii postanowień kończących postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Wynika to stąd, że tego rodzaju postanowienie nie prowadzi do naruszenia prawomocności orzeczenia zaskarżonego kasacją (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2007 r., sygn. akt V KO 15/07). Fakt ów stoi na przeszkodzie wznowieniu takiego postępowania, nawet gdyby wystąpiły ku temu inne ustawowe przesłanki. Ustawodawca nie przewidział bowiem tej drogi wzruszania orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym (por. D. Świecki, komentarz do art. 540 k.p.k. [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, pkt 4).

Z uwagi na tę formalną przeszkodę nie jest możliwe podjęcie badania kwestii zaistnienia w sprawie sygnalizowanej przez Autora pisma bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

Powyższy problem może być co najwyżej przedmiotem refleksji podmiotów określonych w art. 521 k.p.k. i ewentualnie podstawą do wniesienia przez nie kasacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarządzono jak na wstępie.